

mad på bordet af det. Til gengæld koster det penge.

Jeg tager det op, fordi jeg sådan set er enig i ministerens udtalelser om, at der ikke findes noget gratis måltid mad. Men når man nu kan bruge en masse penge på mad, uden at der direkte kommer noget ernæring ud af det til skolebørnene, kunne man måske forestille sig, at man i stedet for at sætte endnu et projekt i gang, hvor ministeren smører madpakker – hvad jeg er sikker på han er god til – så brugte dem til at give børnene noget sund mad.

For er ministeren ikke enig i, at det godt kan være, at maden ikke bliver sundere af, at den bliver betalt, men at den da bliver mere tilgængelig?

Kl. 14:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 14:10

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Regeringens mål er, som det er blevet sagt af flere efter hinanden følgende sundhedsministre, at børn skal have et sundt måltid mad i skolen, og det skal ske ved, at langt de fleste forældre påtager sig et ansvar for det, enten ved at give børnene en sund madpakke med eller at sørge for, at børnene selv smører sig en, eller ved at give dem penge med, så de kan købe i skolens kantine.

Det er endnu ikke sådan, at man alle steder kan købe et sundt måltid mad, og det er regeringens mål, at det skal være muligt alle steder. Det, som er den vigtigste uenighed mellem SF og regeringen, er spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt, at det bliver gratis.

Hvis vi nemlig giver gratis skolemad, er vi jo igen inde på at prioritere inden for skolens område på en måde, som måske ikke er den optimale. Det kunne jo være, at de penge, som SF vil bruge på skolemad, kunne bruges bedre på noget andet.

Kl. 14:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Pernille Frahm (SF):

Når vi vil bruge pengene på gratis skolemad, er det jo netop, fordi vi kender de der børn, der ikke får en femmer med og ikke får en tier med. Vi kender også de skoler, hvor der ikke er en kantine, hvor man kan købe sund mad, og vi kender også de meget, meget lange køer foran

kantinen, som specielt nogle af de mindre børn bestemt ikke synes det er sjovt at stå i. Så det er en af grundene.

Den anden grund er, at når vi laver den prioritering her, er det jo, fordi vi synes, det er et vigtigt område. Og det kommer jo sammen med en serie af andre ting, vi synes er væsentlige at prioritere på skolens område. Det udelukker jo ikke, at vi også kunne tage andre ting op. Jeg er sikker på, at hvis ministeren kunne komme i tanker om noget, der er endnu vigtigere, end at børnene får et sundt måltid mad hver dag, vil han da også foreslå det, og så vil han da sikkert også sørge for, at der følger penge med.

Kl. 14:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 14:12

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
I regeringen er vi i øjeblikket i en kreativ fase, hvor vi byder alle mulige gode ideer velkommen, og jeg var selv på en skoleturné, hvor jeg f.eks. på Strandgårdsskolen i Ishøj fik havregrød sammen med eleverne i det første spisefrikvarter, aldeles udmærket havregrød. Det koster, så vidt jeg kunne forstå, ikke engang 5 kr. pr. elev at sikre, at de kan få havregrød, hvis ikke de har fået god morgenmad derhjemme.

Der er masser af forskellige måder, hvorpå man kan sikre, at eleverne får den mad, de har brug for. Vi er i en kreativ fase, og regeringen synes altså ikke, at vi skal bruge gratisprincippet, for så kommer vi ikke langt nok, men der er så meget andet, vi kan gøre.

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til undervisningsministeren. Vi går så i gang med ordførerne, og den første er Venstres ordfører, fru Karen Ellemann.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Forslagsstillerne vil pålægge regeringen at sikre midler til gratis skolemad, men man kan spørge sig selv, hvorfor det er nødvendigt at sikre midler, når maden nu er gratis. Det er det rene vrøvl, når man som forslagsstiller forsøger at føre vælgerne bag lyset ved at love dem gratis skolemad. Maden er naturligvis ikke gratis. Derfor ville det klæde forslagsstillerne at kalde tingene ved deres rette navn: nemlig skattefinansieret obligatorisk skolemad.

I Venstre hylder vi nærdemokratiet, borgernes frie valg og det personlige ansvar. Vi tør der-